

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 502. — 10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ — 1886. ΔΕΠΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: 'Επὶ τῆς οδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 32.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ ΙΑ' — ΑΡΙΘ. 554

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΗΣΟΙ ΤΩΝ ΠΡΙΓΚΙΠΩΝ. — ΧΑΛΚΗ.
ΔΟΥΒΡΟΦΕΚΗΣ Διήγημα Α. Πούσκιν. — Μετάφρ. ἐκ
τοῦ ῥωσικοῦ.
ΟΙ ΗΓΕΤΑΙ. ('Εκ τοῦ συγγράμματος « Ἡ κοινωνία
τοῦ Λονδίνου »).
ΤΙ ΕΙΝΕ Η ΕΥΤΥΧΙΑ;
ΓΕΦΝΟΝΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ.
ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΑ

Τὴν παρελθούσαν τρίτην ἀπεβίωσαν ὁ ἐκ τῶν ἐπιφανεστέ-
ρων ποιητῶν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος καὶ διαπρεπῆς βοτανι-
κὸς καὶ καθηγῆτὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεόδωρος Ὀρφα-
νίδης. Ἐν Σμύρνῃ γεννηθεὶς περὶ τὸ 1817 ἤκουσε τὰ
ἐγκύκλια μαθήματα ἐν τῇ γενετείρᾳ αὐτοῦ πόλει, εἰτα δὲ
ἐξηκολούθησε τὰς σπουδὰς του ἐν Ναυπλίῳ καὶ Ἀθήναις.
Κατὰ τὴν νεανικὴν ἡλικίαν αὐτοῦ ἐξέδιδεν ἐνταῦθα τὸν
« Τοξότην » ἔμμετρον σατυρικὴν ἐφημερίδα, ὃ τότε δὲ πρωθυ-
πουργὸς Κωλέττης ἐκτιμῆσας τὰ ἔξοχα τοῦ Ὀρφανίδου
προσόντα ἐπέμψεν αὐτὸν ὑπότροφον πρὸς τελειοποίησιν τῶν
σπουδῶν του εἰς Ἑσπερίαν. Ὁ Ὁ. Ὀρφανίδης σπου-
δάσας βοτανικὴν διωρίσθη τῷ 1850 καθηγητὴς ἐν τῷ ἐθνικῷ
Πανεπιστημίῳ, μετὰ ζήλου δ' ἡσχολήθη εἰς τὴν βοτανικὴν
ἐξερεύνησιν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἀνακάλυψιν πλείστων ἀ-
γνωστων φυτῶν τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους. Ἐξετιμᾶτο δὲ με-
γάλως ὑπὸ τῶν εὐρωπαίων ἐπιστημόνων, καὶ ὁ μέγας βοτα-
νικὸς Ἐδμόνδος Βοασὲς θερμῶς ἐπῆνεσεν αὐτὸν ἐν τῷ προ-
λόγῳ τῆς « Ἑλληνικῆς Λλωρίδος ». Ὡς ποιητὴς διέπρεψεν ὁ
Ὀρφανίδης ποιήσας τὸν *Πύργον τῆς Πέτρας*, τὴν *Χίον
Δούλην*, τὸν *Ἅγιον Μητῶν* καὶ τὸν *Τίρι-Λίρι*, λυρικοε-
πικὰ ποιήματα, τὰ μὲν πρῶτα δραματικὰ τὸ δὲ τελευταῖον
σατυρικόν, οἷς βραβευθεὶς ἐν τῷ ποιητικῷ διαγωνισμῷ τοῦ
1855 καὶ τοῦ 1858. Πλὴν τῶν ἐπικῶν τούτων ποιημάτων
ὁ Ὀρφανίδης ἐποίησε καὶ λυρικά διακρινόμενα ἐπὶ περιπα-
θεῖα καὶ χάριτι, ἄφηκε δὲ ἀνέκδοτον καὶ σατυρικὸν ἔπος τὸν
ἴδιον θεωρούμενον ὡς εὐφύεστατον ἔργον. Ὁ Ὀρφανίδης
ἡγάπα θερμῶς τὴν βοτανικὴν καὶ τὴν ποίησιν, ἐπαρκῶς δὲ
χαρακτηρίζει τὸν ἄνδρα ἡ ἐπομένη ὁμολογία του: « Δύω
θεότητες λατρεύω μόνον, εἴτε ὡς ἐρημίτης ἔγκλειστος ἐν τῇ
οἰκίᾳ μου μένων, εἴτε τὰ ὑψηλὰ τῆς πατρίδος μας καὶ ἐν-
δοξα ὄρη περιηγούμενος » τὴν « Βοτανικὴν ἐπιστήμην » καὶ
τὴν « ποίησιν ».

— Προσεχῶς ἀναχωρεῖ ὁ κ. Ἀντ. Μηλιαράκης εἰς περι-
οδείαν ἀνά τοὺς νομούς Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου, οὓς προ-
τείδεται νὰ περιγράψῃ συνεχίζων τὸ γεωγραφικὸν ἔργον του.

— Κατὰ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐωρτάσθη μεγα-
λοπρεπέστατα ἐν Ἀιδελβέργῃ ἡ πεντακοσιοστὴ ἐπέτειος
τῆς ἰδρύσεως τοῦ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ Πανεπιστημίου. Πάντα
σχέδον τὰ εὐρωπαϊκὰ πανεπιστήμια καὶ αἱ ἀκαδημίαι ἐπέμ-
ψαν ἀντιπροσώπους, ἀπανταχόθεν δὲ πέμποντα ὑπὸ παλαιῶν
ποιητῶν τῆς Ἀιδελβέργης εἰσφορὰς, ὅπως δι' αὐτῶν προ-
σενεχθῇ τιμητικὸν τι δῶρον εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Ὁ Πά-
πας ἐπέμψεν ἀντιπρόσωπὸν του εἰς τὴν ἐορτὴν τὸν υἱὸν τοῦ
βιβλιοφύλακος τοῦ ἑλληνικοῦ τμήματος τῆς Βατικανῆς βι-
βλιοθήκης Ἑρρίκον Στέβενσον, κομιζόμενον εἰς τὸ Πανεπι-
στήμιον δῶρον ἐξολογώστατον, πολυτελὲς καὶ καλλιτεχνικω-
τάτην ἐκδοσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ πατρὸς του φιλοπονηθέντος κα-

ταλόγου τῶν χειρογράφων καὶ βιβλίων, ὅσα πρὸ δύο καὶ
ἡμίσεος αἰῶνος ἐσύληψεν ἐν Ἀιδελβέργῃ ὁ Τίλλυ, ἄσπερ
ἐδωρήσατο τῷ Πάπῃ Γρηγορίῳ τῷ ΙΕ' ὁ δούτῃ Μαξ τῆς
Βαυαρίας. Τὰ χειρογράφα ταῦτα καὶ βιβλία, ὀκτακισχίλια
περίπου τὸν ἀριθμὸν, εἶνε ἑλληνικὰ καὶ λατινικά, ἀποτε-
λοῦσι δὲ ἴδιον τμήμα τῆς Βατικανῆς βιβλιοθήκης, τὴν Πα-
λατινὴν βιβλιοθήκην.

— Κατὰ τὸ βόρειον τεῖχος τῆς Ἀκροπόλεως, οὐχὶ μακρὰν
τῶν Προπυλαίων, ἀνεκαλύφθη ἀρχαία κλίμαξ, ἀποτελου-
μένη ἐξ 23 βραχίδων, ἐν τῷ βράχῳ λελατευμένων, καὶ ἀγού-
σα εἰς θύραν κειμένην ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ βράχου τοῦ
Ἀρείου Πλάγου. Οἱ τοῖχοι οἱ ἐκατέρωθεν τῆς κλίμακος, εἶνε
ὠκυδομημένοι κατὰ τὸ ἰσοδομικὸν σύστημα, ἡ θύρα δὲ εἶχεν
εἰς τὰ ἄνω δέξυ τοξοειδὲς σχῆμα, εἶχε δηλαδὴ τὸ σχῆμα ἑ-
κείνου ὅπερ ἀπαντᾷ συνήθως ἐν τοῖς οἰκοδομήμασι τῆς προε-
λληνικῆς ἐποχῆς· κατὰ τὸν μεσαιῶνα δὲ, ἀχρηστὸς πλεόν οὖ-
σα, ἐκλείσθη διὰ κοινῶν λίθων καὶ ἀστέεσσι. Διὰ τῆς ἀνα-
καλυφθείσης κλίμακος κατήρχοντο, ὥς φαίνεται, αἱ Ἀρρη-
φόροι εἰς τὴν πόλιν καὶ δι' αὐτῆς ἀνῆλθον ἴσως οἱ Πέρσαι
εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Ἡτο δ' αὐτῇ εἰς τὸ *Γερὸν τῆς Ἀ-*
γλαδρου, οὗτινος ἡ ἀνακάλυψις νῦν εἶναι εὐκόλος, ἀφ' οὗ
μετακομισθῶσι τὰ ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν ῥιφθέντα ἐκτὸς τῆς
Ἀκροπόλεως χώματα, καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὸ *Ἀνάγειον*. Ἡ
ἀνακάλυψις αὕτη παρέχει ἀφορμὴν πρὸς σπουδαίας τοπογρα-
φικὰς μελέτας.

— Ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις ἀπηγόρευσε ὁριστικῶς δι'
ὑπουργικοῦ *τεσκερῆ* τὴν συγκρότησιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ
συνεδρίου, ὅπερ εἶχε συγκαλέσει ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁ
αὐτοῦ Ἑλληνικὸς φιλολογικὸς Σύλλογος.

— Ὑπὸ τῶν κκ. Νικολ. Ι. Μοσχάκη καὶ Ἰω. Ε. Ραΐ-
ση, δικηγόρων παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις δικαστηρίοις, ἀγγέ-
λεται ἡ ἐκδοσις μεταφράσεως τῆς ἐρμηνείας τοῦ « Περὶ
πτωχεύσεως νόμου » ἐκ τοῦ ἀρίστου νεωτέρου συγγράμματος
τῶν Γάλλων συγγραφέων Lyon-Caen et Renault μετὰ πολ-
λῶν σημειώσεων τῆς σχετικῆς ἑλληνικῆς νομολογίας καὶ
διαφόρων ὑποδείγματων. Ἡ ἐκδοσις γενήσεται κατὰ τεύχη
τὸ βλὸν ἀπαρτισθήσεται ἐξ ὀκτὼ τευχῶν ἐκ πέντε τυπογρα-
φικῶν φύλλων ἑκάστων, ἡ δὲ τιμὴ ἑκάστου τεύχους ὥρισθη
εἰς δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν. Τὸ Α' τεῦχος ἐκδοθήσεται
ἐντὸς τοῦ μηνός.

— Ἡ Academy τοῦ Λονδίνου δημοσιεύει τὸ πρωτόφυ-
λον τῆς ἐν Καίρῳ ἐν τῷ μουσείῳ Βουλᾷ ἀποκαλύψεως
τῶν μουμιῶν δύο ἐτέρων Φαραῶν, πρὸς ταῖς προηγουμένως
ἀποκαλυφθείσας Ῥαμσή τοῦ Β' ἢ Σωσώστριος καὶ Ῥαμσή
τοῦ Γ'. Ἡ πρώτη τῶν μουμιῶν ἦν ἡ τοῦ Σοκνονοῦ Τισου-
ἄκεν, βασιλεῖς τῆς ΙΖ' θηβαϊκῆς δυναστείας. Ἡμα ἀντρε-
θήσαν τὰ πρῶτα περικαλύμματα τῆς μουμίας ταύτης, ἧτις
ἦτο ρυπαρὰ καὶ βρωμερά, ἔμεινε λεπτότατος ὄγκος, περιτε-
τυλιγμένος δι' ὑφάσματος, ἐφαίνετο δὲ ἀδύνατον νὰ περιε-
χῇται ἀνθρώπινον σῶμα ἐν τῷ μικρῷ ὄγκῳ. Ἀποσπασθέν-
τος δὲ καὶ τοῦ ἐχεσάρκου περικαλύμματος, ἀπεκαλύφθη
δεῖνρον καὶ φρικαλέον τὴν ὄψιν τὸ σῶμα τοῦ πρὶ τρισχιλίων
καὶ πεντακοσίων περίπου ἐτῶν θανόντος βασιλεῖος. Ὁ Φα-
ραὼ οὗτος ἔπρεσε πιθανῶς μαχόμενος πρὸς τὰ ποιμενικὰ φύλα
τῶν Ὑγῶων, διατηρεῖ δ' ὁ νεκρὸς αὐτοῦ ζωηρότητα τὰ
σημεῖα τῆς ἡλικίας. Μακρὰ πληγὴ διήκει ἀπὸ τοῦ κρατοῦ
μέχρι τῆς ὀφρύος, οἱ ὀφθαλμοὶ εἰσὶ διεσταλμένοι, δάκνει δ' ὁ
νεκρὸς τὴν γλῶσσαν, ἥς τὸ ἄκρον ἐξέρχεται τοῦ στόματος.
Ἐξεσπασθέντος ἐπιμελῶς τοῦ σώματος παρετηρήθησαν καὶ
πολλὰ ἄλλα πληγὰ. Ἡτο γνωστὸν ὅτι ἐν τῇ κρίσει
μᾶλλον ὁ Τισουᾶκεν κατετρόπως τοὺς Ὑγῶων, ἀλλὰ νῦν τὸ
πρῶτον μανθάνομεν ὅτι ἀπέτισε δι' ὀδυνηροῦ θανάτου τὴν
νίκην. Πιθανῶς δ' ἐβλάστησεν τὸ σῶμα ἐν σπουδῇ καὶ ἀ-
τελέστατα ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, καὶ τούτου ἕνεκα
ἐφθάρη ἐπὶ τοσούτον ἡ μουμία. Ἡ δευτέρα μουμία ἡ τοῦ
Σέττ τοῦ Α' ἔχει χαρακτηριστὰς τοῦ προσώπου ἀπαρρᾶ-
κτους τοῖς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ῥαμσή τοῦ Β'. Ἡ μορφή τοῦ
Σέττ εἶναι εὐγενὴς καὶ ὠραία. Φαίνεται ὅτι ἀπέθανεν ὑπε-
ρεχοντούτης τὴν ἡλικίαν. Τὸ πρόσωπον ἔχει ἐξυρμένον,
λευκὰς τὰς ὀφρῦς, καίτοι δὲ τριάνοντα καὶ δύο αἰῶνες πα-

ρῆλλον ἀπὸ τοῦ θανάτου του, φαίνεται ὅτι ἦτο ῥωμαλέος καὶ ὑγιέστατος, μόνον δ' ἐκ τῶν τυλιγδῶν δακτύλων αὐτοῦ ὑπεμφαίνεται, ὅτι ἔπασχεν ἀρθρίτιδα.

— Ἐν τῇ θεάτρῳ Novelty τοῦ Λονδίνου παρεστάθη ἐσχάτως νέον μελοδράμα, ὁ *Φλωριάν*, συντεθέν ὑπὸ τῆς μίς Ουάλλτερ, θυγατρὸς τοῦ ἰδιοκτῆτου τῶν *Καιρῶν*. Ἡ ἐπιτυχία ἦτο μετρία. Κατὰ παράδοξον σύμπτωσιν καὶ ἡ δεσποινὶς Λουίζα Βαρτέν, ἡ μελοποιὶς ἐτέρου μελοδράματος—ἡ δὴ ταῦτα εἰσι τὰ ρῶνα ὑπὸ γυναικῶν συντεθέντα—ἦτο ἐπισης θυγάτηρ τοῦ πρώην ἰδιοκτῆτου τῆς γαλλικῆς *Ἐφημερίδος* τῶν *Συζητήσεων*.

— Ἀπέθανεν ἐν Μονάχῳ, ὁ διευθυντὴς τῆς ἐκεῖ Ἀκαδημίας τῶν καλῶν τεχνῶν ἐπιφανὲς ζωγράφος Κάρλος Πιλότου. Γεννηθεὶς ἐν Μονάχῳ τῇ 20|1 Ὀκτωβρίου 1826 καὶ ἀπὸ τοῦ 1858 διδάσκων ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ ὡς καθηγητῆς, ἔσχε μαθητὰς τοὺς ὀνομαστοτέρους καλλιτέχνας τῆς Γερμανίας, πλὴν ἄλλων καὶ τὸν ἡμέτερον Ν. Γκίζην. Ὁ Πιλότου ἦτο μεγαλόγραφος, θαυμάζοντα δ' ὑπὸ πάντων οἱ ἱστορικοὶ πίνακες αὐτοῦ, ὡς ἡ Θουσιέλδα ἐν τῷ θριάμβῳ τοῦ Γερμανικοῦ, ὁ Νέρων πρὸ τῶν ἐρείπων τῆς ἀποτεφρωθείσης Ῥώμης, ὁ Γαλιλαῖος ἐν τῇ εἰρκτῇ, ὁ Κολόμβος, οἱ Γερνόνδοι κλπ.

— Παπικὴ βοῦλλα ἀρτίως ἐκδοθεῖσα ἀπαγορεύει αὐστηρότατα πᾶσι τοῖς καθολικοῖς χριστιανοῖς νὰ γίνωνται μέλη ἐταιριῶν καύσεως τῶν νεκρῶν, αἵτινες σκοποῦσι νὰ προαγάγῃσιν τὴν βδελυρὰν κατάρχησιν τοῦ καίειν τὰ ἀνθρώπινα σώματα. (detestabilem abusum corpora humana cremandi.)

— Ἡ μεγάλη δούκισσα Σοφία τῆς Σάξης Βειμάρης ἀνέθηκε εἰς τοὺς G. von Loeper. W. Scherer καὶ Erich Schmidt τὴν ἐκδοσιν ἀπάντων τῶν ἔργων τοῦ Γκαίτε. Ἡ ἐκδοσις αὕτη θὰ εἶναι ἡ πληρεστάτη καὶ τελειοτάτη τῶν μέχρι τοῦδε, περιλαμβανούσα πλὴν τῶν γνωστῶν καὶ πολλὰς ἐκδόσεις, καὶ τὰ ἡμερολόγια καὶ τὰς ἐπιστολάς τοῦ Γκαίτε καὶ τρίτομον βιογραφίαν αὐτοῦ. Μεγάλως συμβάλλεται εἰς τὸν πλουτισμὸν τῆς ἐκδόσεως ταύτης τὸ ἀρτίως συσταθὲν ἀρχεῖον τοῦ Γκαίτε. ἐν ᾧ περισυνήχθησαν χειρόγραφα καὶ ἐντυπα ἄγνωστα ἢ ὀλίγον γνωστά.

— Προαγγέλλεται κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ προσεχοῦς ἔτους διεθνὴς σύνοδος τῶν στενογράφων, συγκροτηθεῖσα ἐν Λονδίῳ. Τῆς συνόδου ταύτης θὰ μετὰσχῶσιν οἱ στενογράφοι πάντων τῶν ὑπαρχόντων συστημάτων, θεωρητικῶν τε καὶ πρακτικῶν. Σκοπεῖ δ' αὕτη τὸν πανηγυρισμὸν δύο σπουδαίαν καὶ συμβάντων ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς στενογραφίας, ἥτις τῆς ἐπετείου τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ὑπὸ Ἰσαὰκ Πίτμαν ἐπινοηθέντος φωνογραφικοῦ συστήματος καὶ τῆς τριακοσιοστῆς ἐπετείου τῆς εἰσαγωγῆς εἰς Ἀγγλίαν καὶ Εὐρώπην τῆς νεωτέρας στενογραφίας ἐν ἔτει 1587 ὑπὸ Τιμοθέου Βράιτ.

— Ἀπὸ τοῦ 1853, ὅτε τὸ πρῶτον παρεστάθη ὑπὸ τοῦ διασκόπου Quetelet ἡ ἀνάγκη διεθνούς ὁργανώσεως τῆς ἀπογραφικῆς, μέχρι πρὸ ὀλίγου χρόνου συνεζήτειτο ἐν ἀπογραφικαῖς συνεδρίαις ἡ γνώμη αὕτη καὶ σκέψις πολλὰς ἀγένοτο περὶ πραγματούσεως αὐτῆς. Ἐν ἔτει δὲ 1885 κατὰ τὴν πανηγυρικὴν ἐπέτειον τῆς ἐν Λονδίῳ ἀπογραφικῆς ἐταιρίας συνεστάθη ἰδίᾳ ἐπιτροπὴ πρὸς σύνταξιν τοῦ κανονισμοῦ διεθνούς ἀπογραφικῆς ἐταιρίας. Ἡ ἐπιτροπὴ, ἐν ᾗ ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος παρίστατο ὁ κ. Ἀργυρόπουλος, ἐξελήφθησαν ἐν βραχείῳ χρόνῳ τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτῇ ἐντολήν, καὶ ὑπέβαλε τὸν κανονισμὸν εἰς τὸ πανηγυρικὸν συνέδριον τοῦ Λονδίνου, ὅπερ τὸν ἐνέκρινεν ἐν τῇ τελευταίᾳ συνεδριάσει αὐτοῦ. Τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ τούτου ἀναγράφει ὡς ἑξῆς τὸν σκοπὸν τῆς ἐταιρίας: «Τὸ διεθνὲς ἀπογραφικὸν Ἰνστιτούτον εἶναι ἐταιρία διεθνὴς, σκοπὸν ἔχουσα νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς διοικητικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς ἀπογραφικῆς· α') διὰ τῆς παραδοχῆς κατὰ τὸ δυνατόν ὁμοιοτρόπου μεθόδου ἐρεῦνης καὶ ἐλέγχου τῶν ἀπογραφικῶν παρατηρήσεων, β') δι' ἐπικλήσεως τῆς συνδρομῆς τῶν κυβερνήσεων πρὸς ἐπίλυσιν ζητημάτων δι' ἀπογραφικῶν παρατηρήσεων καὶ πρὸς συναγωγὴν πληροφοριῶν περὶ πραγμάτων, ὅτινα οὐδαμῶς ἢ ἀνεπαρκῶς ἐξηρευνήθησαν ἀπογραφικῶς, γ') διὰ τῆς ἐκδόσεως ἀπογραφικῶν δημοσιευμάτων, σκοποῦσιν τὴν σύμπραξιν καὶ συνενόησιν τῶν περὶ τὴν ἀπογραφικὴν ἀσχολουμένων ἐν τοῖς διαφόροις ἔθνεσι, δ') διὰ τῆς διαδόσεως ἀπογραφικῶν γνώσεων καὶ τῆς διεγέρσεως τοῦ ἐνδιαφερόντος τῶν κυβερνήσεων καὶ τοῦ δημοσίου πρὸς ἐρεῖν τῶν κοινωνικῶν θεμάτων». Ἀπεφασίσθη δὲ ὅτι τὸ Ἰνστιτούτον θὰ συνέρχηται κατὰ διετίαν εἰς σύνοδον, ὅρι-

ζομένου τοῦ τόπου καὶ τοῦ χρόνου ὑπὸ τῆς προηγουμένης συνόδου ἢ ὑπὸ τοῦ προεδρίου. Καὶ ἡ μὲν πρώτη σύνοδος ἐγένετο ἐν Λονδίῳ εὐθὺς μετὰ τὸ πανηγυρικὸν συνέδριον (Jubilee-meeting) τῆς Λονδινέου ἐταιρίας, ἡ δὲ δευτέρα ἀπεφασίσθη νὰ γείνη ἐν Ἰταλίᾳ κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ ἐνεστώτος ἔτους. Ἐπιτροπὴ συσταθεῖσα πρὸς προπαρασκευὴν τῆς δευτέρας ταύτης συνόδου ὥρισεν, ὅτι αὕτη γενήσεται ἐν Ῥώμῃ ἀπὸ τῆς 23 μέχρι τῆς 29 Σεπτεμβρίου (v) καὶ συνέταξε τὸ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς. Ἐπιμελεῖα δὲ τοῦ γραμματέως τοῦ Ἰνστιτούτου, τοῦ Ἰταλοῦ κ. L. Bodio, ἐξεδόθη ὁ πρῶτος τόμος τοῦ Δελτίου τοῦ ἔτους 1886 (Bulletin de l' Institut international de Statistique. Année 1886).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευῇ, 8 Αὐγούστου.

Ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ἀπεστάλησαν εἰς τὸ Α' στρατοικεῖον τὰ ἔγγραφα τῆς προανακρίσεως, τῆς ἐνεργηθείσης κατὰ τῶν ἀξιωματικῶν, εἰς οὓς ἀποδίδεται ἡ ἀπώλεια τῆς Κούτρας καὶ ἡ αἰχμαλωτεύσις τῶν φρουρῶν αὐτῶν ἀνδρῶν, πρὸς ἐναρξιν τακτικῶν ἀνακρίσεων. Αἱ ἀνακρίσεις αὗται θέλουσι περιλάβει δύο διακεκριμένα μέρη, τὴν ἀνάκρισιν κατὰ τῶν δύο λοχαγῶν εἰς οὓς ἀποδίδεται ἐνοχὴ, καὶ τὴν ἀνάκρισιν κατὰ τῶν λοιπῶν ἐξ κατωτέρων ἀξιωματικῶν. Ἐξ αὐτῶν, ὡς γνωστὸν, πέντε εὐρίσκοντο ἐν τῇ Ἀνω Κούτρᾳ, εἰς δ' ἐν τῇ Κάτῳ.

— Ἡ ἀποθήρανσις τῆς σταφίδος ἐν Πελοποννήσῳ προβαίνει αἰσιῶς, βοηθοῦντος τοῦ ἐπικρατοῦντος θερμοῦ καιροῦ. Ἡ ποσότης τοῦ προϊόντος εἶνε ἀρίστη, αἱ τιμαὶ δὲ ἤρξαντο ἱκανῶς ὑπεστηρικμέναι. Εἰς τὸν λιμένα Πατρῶν καταφθάνασι καθ' ἑκάστην ἀτμόπλοια καὶ ἱστοφόρα πρὸς φόρτωσιν σταφίδος.

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν πολὺ μέρος τῆς συγκομιδῆς τῆς σταφίδος ἐξησφαλίσθη ἤδη. Ἐκ τοῦ συγκομιθέντος δ' καρποῦ ἤρξαντο γινόμενα φορτώσεις καὶ ἀποστολαὶ εἰς Εὐρώπην.

— Αἱ εἰσπράξεις τοῦ τελωνείου Πειραιῶς κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Ἰουλίου ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 598,973 καὶ 25|00, αἱ δὲ εἰσπράξεις τοῦ αὐτοῦ τελωνείου κατὰ τὸν ἀντιστοιχόν μῆνα τοῦ παρελθόντος ἔτους ἦσαν μόνον δραχ. 378,092 καὶ 47|00, ὥστε αἱ τοῦ ἐνεστώτος ἔτους ὑπερέβησαν τὰς τοῦ προηγουμένου κατὰ δραχ. 220,880 καὶ 78|00.

— Ὡσαύτως σπουδαίαν αὐξήσειν παρουσιάζουσι καὶ αἱ εἰσπράξεις τῶν τελωνείων Ἀθηνῶν, Κερκύρας Πατρῶν καὶ Σύρου. Ἰδοὺ συγκριτικὸς πίναξ τῶν ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω τελωνείων εἰσπραχθέντων κατὰ τὸν μῆνα Ἰουλίου ἔ. ἔ. καὶ κατὰ τὸν ἀντιστοιχόν μῆνα τοῦ παρελθόντος:

	1885	1886
Ἀθηνῶν	12,939.40	22,608.90
Κερκύρας	96,697.82	133,029.97
Πατρῶν	140,916.35	189,102.61
Σύρου	146,236.71	239,944.20

Ἐν ὅλῳ 396,787.28 584,685.68

ἦτοι ἐπὶ πλέον διαφορά εἰσπράξεων κατὰ τὸν μῆνα Ἰουλίου δραχμῶν 187,898.40 διὰ τὰ τέσσαρα ταῦτα τελωνεῖα.

— Αἱ ἐκ τοῦ σιγαροῦχαρτον εἰσπράξεις κατὰ τοὺς 7 μῆνας ἀπὸ Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Ἰουλίου τοῦ ἔτους τούτου ἔχουσιν ὡς ἑξῆς Ἰανουάριος δραχ. 10,585.—Φεβρουάριος 6,110.—Μάρτιος 6,890.—Ἀπρίλιος 5,465.—Μάιος 3,885.—Ἰούνιος 12,245.—Ἰούλιος 21,150.

— Γράφουσιν ἐκ Καλαμών ὅτι λαμπρὰ εἶνε ἡ ἐρετεινὴ ἐσοδεία τῶν σὺκων, ὑπερβαίνουσα τὴν τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ 50 τοὺς 100. Ταπειναὶ ὅμως προμηνύονται αἱ τιμαὶ διὰ τὴν ἀφθονίαν ταύτην τῆς συγκομιδῆς.

— Ἐπετράπη εἰς τὴν Ἑταιρίαν τῶν ἱπποσιδηροδρόμων νὰ θέσῃ εἰς χρῆσιν τὴν γραμμὴν αὐτῆς ἀπὸ τῆς πλατείας τῆς Ὀμονοίας μέχρι τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν Πειραιῶς διὰ τῶν δρόμων Ἀθηνῶν καὶ Ἐρμού.

— Ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ Γάλλος κ. Dupuis ὅπως ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἴδιον ἐπινοηθὲν παρ' αὐτοῦ σύστημα ἀποξηράνσεως τῆς σταφίδος, ὅπερ λέγεται ἐπιδοκιμασθὲν πληρῶστα ἐν Γαλλίᾳ.